

[Henry Christensen.]

hvoraf det ganske klart fremgår, at det er de konkrete tilladelser, man kan give lokalt, som ministeren kan tage op og ændre, det er ikke de konkrete afslag, man har givet lokalt, han kan tage op og ændre — så ville det være et andet grundlag at diskutere på. Men jeg går ud fra, at hensigten er det, som socialdemokratiets ordfører taler om, og så er det fornuftigste jo nok, at man lader være med at gennemføre de foreslåede lovbestemmelser, men diskuterer retningslinjer for, hvorledes administrationen på dette område skal være. Jeg forstår, at der er nok så megen enighed om de hensyn, man gerne vil have varetaget, end der er om, hvorvidt disse bestemmelser kan være rimelige eller ikke rimelige.

Jeg vil gerne takke boligministeren for en udtalelse, han fremsatte i forbindelse med spørgsmålet om de almenyttige selskaber, hvor han siger, at det ikke er tanken at gennemføre en monopolisering for disse selskaber til det pågældende område. Det er jeg foreløbig glad for at boligministeren giver udtryk for, og så må vi se, hvordan vi bliver i stand til at opfylde det formål.

Når man taler om adgang til at leje sommerhuse og sammenholder det med kolonihaver, må jeg bemærke, at jeg ikke er sikker på, at man i og for sig kan drage nogen fornuftig sammenligning her. Det er to lidt forskellige ting. Det at have adgang til en kolonihave er ikke at leje den for 8 dage eller 14 dage — så tror jeg, interessen hurtigt ville svækkes — det er at have adgang til den igennem en lang periode, få et tilknytningsforhold til denne kolonihave, til det miljø, der er dér, og den produktion, der finder sted dér. Jeg tror, boligministeren skal erkende, at det er det, man også opnår, når man erhverver et sommerhus, men det er ikke det, man opnår, når man lejer sig ind 8 eller 14 dage i et sommerhus i en sommerhuskoloni. Det betyder ikke, at jeg tager afstand fra, at der også skal være den alternative mulighed. Jeg synes, det er godt, at der er så frit et valg, men man skal drage fornuftige sammenligninger og ikke sammenligninger, der egentlig ikke er nogen rigtig forstandig begrundelse for.

Jeg skal ikke gå dybere ind på de andre enkeltheder, for de fleste af disse egner sig efter min opfattelse til at blive gjort til gen-

stand for en nærmere behandling i udvalget, og så må vi se, hvad der kan ske af nærmere afklaring og oplysning under den behandling.

**Maigaard:** Jeg lyttede med interesse til hr. Henry Christensen, og jeg vil bede hr. Henry Christensen om at besvare et spørgsmål, der er stillet så præcist, at det må kunne forstås. Det er dette: hvor står venstre, stillet over for de mekanismer, jeg beskrev før, for det første med dette udnyttelsespåbud, som meget vel og rimeligt nok kan glide over i en ekspropriationsbestemmelse? Og for det andet: hvor står venstre i forhold til denne kombination, som hedder tinglyst forkøbsret, som hedder ekspropriation, og som hedder statsmidler til opkøb?

Hr. H. C. Toft må i forlængelse af dette undskylde: jeg var til stede, og min vane tro hørte jeg også efter, men det er mig stadig væk en gåde, hvor det konservative folkeparti står. Jeg mener, at man gør det, som jeg synes er usmageligt — men der er meget usmageligt i markedsdebatten, så hvis det skulle blive et led mere, må vi vel kigge på det et stykke tid — at man under foregivende af, at dette har noget med fællesmarkedet at gøre, på en eller anden måde vil lirke sig hen i noget, som er et politisk skifte. Hvis I skifter standpunkt, så sig det åbent! Det er hæderligt, og det tror jeg også tjener et parti bedst. Men sig det åbent, hvis I nu skifter standpunkt til mekanismer, som ligner dem, vi her har med at gøre, som I i 1963 bekæmpede med næb og klør.

Jeg forstår, at tiderne skifter. Jeg havde fællesmarkedsmøde med hr. Poul Schlüter i går, og da sagde han, at hvis man var i tvivl, skulle man stemme ja. Det er jo morsomt at høre, så hvis denne skiften i tiden også har medført en anden holdning til ejendomsretsbegrebet, så lad os få det at vide. Det skulle kun glæde mig.

Til boligministeren har jeg et par bemærkninger. Boligministeren takkede for min tilslutning. Jeg må minde boligministeren om, at jeg karakteriserede hans forslag som en udmærket ramme for forhandling. Jeg tror ikke, han skal foruddiskontere forhandlingen. Jeg pegede på, at det flersidige problem, som jordproblemet er, kræver en mangesidig indsats.

Jeg er godt klar over, at man her i folke-